

Vergaderjaar 1991–1992

22 008

Zicht op wetgeving

Nr. 4

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE EN DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 25 november 1991

Zoals u bekend zal zijn, wordt door het kabinet sedert enige tijd een sterker accent gelegd op de **tijdige en juiste implementatie van EG-regelgeving**. Daartoe zijn inmiddels de nodige maatregelen getroffen of in voorbereiding genomen. Enkele daarvan moeten wat betreft implementatiewetgeving een versnelling bewerkstelligen van de wetgevingsprocedure in alle fasen waarin dit mogelijk is. Op de ministeries zijn maatregelen genomen die een snellere voorbereiding van *implementatiewetgeving moeten bevorderen. Voorts hebben de ondergetekenden overleg gevoerd met de Raad van State over de advisering inzake implementatiewetgeving. Wij zouden het hogelijk op prijs stellen indien ook het parlement, dat als medewetgever een hoofdrol speelt in de formele wetsprocedure, medewerking zou willen verlenen aan een versnelling van de behandeling van wetsvoorstellen die strekken tot implementatie van EG-regelgeving.*

De aandacht voor het vraagstuk van de implementatie van EG-regelgeving in de nationale rechtsorde heeft een belangrijke impuls gekregen door de totstandkoming van het advies van de Commissie voor de toetsing van wetgevingsprojecten over dit onderwerp. Het advies, waarvan een exemplaar bij deze brief is gevoegd, is op 21 december van het vorige jaar aan de eerste ondergetekende uitgebracht en bij brief van 8 februari 1991 toegezonden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer (Kamerstukken II 1990/91, 21 109, nr. 33). Het advies bevat tal van waardevolle aanbevelingen om tot tijdige en juiste uitvoering van EG-regelgeving te komen. De aanbevelingen hebben betrekking op alle fasen van de wetgevingsprocedure. Voor gevallen waarin de uitvoering van EG-regelgeving moet geschieden door middel van wetten in formele zin doet de Toetsingscommissie voorstellen voor een vereenvoudiging van de formele wetsprocedure (zie paragraaf 4.4 en aanbeveling 10 van het advies). Een van de voorstellen uit het advies betreft een vereenvoudiging van het onderzoek en de verdere behandeling van wetsvoorstellen

door de Tweede en Eerste Kamer. De Toetsingscommissie merkt terecht op dat een vereenvoudigde kamerbehandeling afhankelijk is van de wens van de Kamers. Zij beveelt de regering daarom aan hierover afspraken met de Kamers te maken.

Het kabinet heeft de bevindingen van de Toetsingscommissie in hoofdzaak onderschreven. Kortheidshalve zij verwezen naar de bij deze brief gevoegde kabinetsstandpunten van 8 februari en 12 juni jl. (Kamerstukken II 1990/91, 21 109, nrs. 34 en 43). Naar aanleiding van de daartoe strekkende aanbevelingen van de Toetsingscommissie is door het kabinet aangekondigd dat met de beide Kamers der Staten-Generaal overleg zal worden geëntameerd om afspraken te maken over versnelde parlementaire behandeling van implementatiewetgeving (actiepunt 6).

In het nadere kabinetsstandpunt van 12 juni jl. (paragraaf 1.4) is een mogelijkheid aangedragen die – vanzelfsprekend met medewerking van de Kamers en naar het ons voorkomt onder wijziging van de Reglementen van Orde van beide Kamers – zonder grondwetswijziging tot een bekorting van de parlementaire behandeling van implementatiewetgeving zou kunnen leiden. Voorgesteld is dat wetsvoorstellen die strekken tot implementatie van EG-regelgeving voortaan worden aanvaard zonder schriftelijke voorbereiding en dus in beginsel als hamerstuk, indien niet door ten minste een vijfde van het aantal leden van de Kamer binnen dertig dagen na de indiening van het wetsvoorstel om inhoudelijke behandeling wordt gevraagd. Indien wél om een inhoudelijke behandeling wordt gevraagd, zou het wetsvoorstel moeten worden behandeld volgens een vereenvoudigde procedure. Daarbij zou met name de schriftelijke stukkenwisseling worden bekort. Kort na ontvangst van het verzoek om inhoudelijke behandeling vindt volgens deze procedure een mondeling overleg over het wetsvoorstel plaats met de desbetreffende Kamercommissie. Deze brengt een verslag uit, waarop in geval van een niet-blanco verslag nog een nota van regeringszijde volgt. Na het uitbrengen van het verslag en de eventuele nota naar aanleiding van het verslag wordt het wetsvoorstel in stemming gebracht, al dan niet na plenaire behandeling.

Wij zouden het op prijs stellen indien u bereid bent naar aanleiding van het hierboven gestelde met ons overleg te voeren. Onze gedachten gaan daarbij met name uit naar het vaststellen van een algemene lijn inzake een verkorte behandeling van wetsvoorstellen die strekken tot implementatie van EG-regelgeving. Zoals in paragraaf 1.4 van het nadere kabinetsstandpunt is aangegeven, zou de verdere uitwerking kunnen plaatsvinden in overleg tussen de afzonderlijke vakministers en desbetreffende vaste commissies. Wij hechten er overigens aan te beklemtonen dat vanzelfsprekend ook andere bijdragen aan een tijdige uitvoering van EG-regelgeving onderwerp van gesprek kunnen zijn. In dat verband zou er bijvoorbeeld aan kunnen worden gedacht het vragen van advies aan organisaties van belanghebbenden en het houden van hoorzittingen over wetsvoorstellen in beginsel achterwege te laten, indien die wetsvoorstellen strekken tot implementatie van EG-regelgeving.

Tenslotte wijzen wij erop dat de te voeren gedachtenwisseling in beginsel los moet worden gezien van het eveneens nog met de beide Kamers der Staten-Generaal te voeren algemene overleg over het ontwikkelen van procedures voor een efficiëntere parlementaire behandeling van wetsvoorstellen, aangekondigd in actiepunt 13 van de nota Zicht op wetgeving (Kamerstukken II 1990/91, 22 008, nrs. 1–2). Voor dat overleg, dat ook betrekking heeft op wetsvoorstellen die niet strekken

tot implementatie van EG-regelgeving, zal de eerste ondergetekende u nog met een afzonderlijke brief benaderen.

Een gelijklopende brief hebben we heden gezonden aan het College van Senioren van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert